

тръбва да просвѣтнатъ, и, като просвѣтнатъ, всичко е въ тѣхни рѣцѣ. Ако не просвѣтнатъ, никаква сила нѣма да иматъ“. Ето окултниятъ законъ. Нѣкой казва: „Какъ да придобия сила?“ — Като просвѣтнешъ, ще придобиешъ сила.

Това сѫ тия съотношения, които вие тръбва да имате къмъ този вашъ Баща на Любовъта. Не разбирайте, че той е такъвъ мекушавъ. Не разбирайте Любовъта въ смисълъ на мекота. Тя е нѣжна, Любовъта, но не мека. Мека значи неустойчива. А Любовъта е една велика сила, толкова устойчива, която никога не се измѣня. Нѣжна е тя.

Слѣдователно, страданията произтичатъ за ония хора, които не могатъ да възприематъ Любовъта: тогава се раждатъ най-голѣмите страдания. Всички ония, които се противяватъ на Любовъта, за тѣхъ се ражда най-ужасниятъ огънь на ада. И, когато се противяватъ, сами си създаватъ този огънь на мѫчения. Мѫчатъ се, защото не възприематъ Любовъта, и, като се противяватъ, ще станатъ най-нещастни, а като възприематъ Любовъта, ще станатъ най-щастливи. А за да възприемеме човѣкъ Любовъта, той тръбва да бѫде праведенъ, не като се гашнатъ хора, но той тръбва да просвѣтне. И вие не си тургайте за правило да видите, какъвъ е свѣтътъ, външниятъ. Какъвъ е днешниятъ моралъ? Този моралъ не търпи никаква критика. Днешниятъ свѣтъ не търпи никаква критика. Сега всички ги е страхъ: какво ще каже съвременното общество заради нась. Не тръбва да се издаваме, защото щѣли да кажатъ. Какво ще кажатъ? Ако на мене приписватъ едно прѣстѣпление, то е тѣхно прѣстѣпление. Прѣстѣпниятъ човѣкъ всѣкога прѣстѣпления вижда. Двадесетъ години въ Бѣлгария противъ мене говорятъ, все ме подозиратъ. Казвамъ: „То сте вие, които виждате вашето зло“. Азъ въ всички хора виждамъ доброто, виждамъ своето добро. Не искамъ никого да лъжа. И бихъ желалъ и вие никого да не лъжете. И въ вашето сърце да има онази Любовъ, съ която вие да се жертвувате.